

РЕШЕНИЕ

№ 4846

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Ванина Колева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2973** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, представлявана от изпълнителния директор д-р Г. Х., против Решение от 31.01.2022 г., постановено по НАХД № 9239/2020 г., на Софийския районен съд, НО, 103 състав, с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № НП-13-508-1/01.04.2020 г., с което на [фирма] на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от с.з. в частта „икономически права“, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от с.з.

С жалбата се иска отмяна на въззивното решение, като се поддържа, че същото е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Неправилно съдът е приел, че в издаденото НП липсвало точно и ясно описание на нарушението, което е довело до неяснота на изпълнителното деяние и неговата правна квалификация. Поддържа се, че нарушената разпоредба е правилно посочена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът, представляван от упълномощен юрисконсулт, в отговор на касационната

жалба и в съдебно заседание поддържа становище за неоснователност на жалбата. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на правилна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателствен материал. Настоящият съдебен състав споделя установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря.

За да отмени процесното наказателно постановление решаващият състав на СРС е приел, че в процедурата по ангажиране на административнонаказателната отговорност на МБАЛ П. О., е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. В НП липсвало точно и ясно описание на нарушението, респ. посочване на нарушените правни норми. Съдът е приел, че разпоредбите на чл. 86, ал. 1, т. 1 и чл. 81, ал. 2, т. 4 ЗЗ са общи и представляват принципи, а не съдържат конкретно задължение за изпълнението на което в ЗЗ да е предвидена санкция. Тези изводи се споделят от касационният състав.

Съгласно чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ Като пациент всеки има право на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права. Разпоредбата на чл. 81, ал. 2, т. 4 от с.з. от своя страна гласи, че правото на достъпна медицинска помощ се осъществява при прилагане на принципа на зачитане правата на пациента. Видно е че посочените като нарушени правни норми са общи като съдържание и не сочат конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена. Нормите единствено регламентират, че при изпълнение на дейността си лечебното заведение следва да зачита правата на пациентите. Дадената правна квалификация на деянията, за които дружеството е санкционирано, е непълна. Нарушаването на принципите, визирани в чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ, при осъществяване на медицинската помощ, следва да бъде обвързано с посочване на конкретна правна норма, установяваща задължение на лечебното заведение.

Нарушенията е следвало да бъдат квалифицирани по Наредбата за осъществяването на правото на достъп до медицинска помощ, като по този начин да бъде запълнена бланкетната законова норма. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, и позоваването на бланкетни правни норми, води до

неяснота относно това в какво се изразява изпълнителното деяние, довело до засягане правата на пациента, с което е нарушено правото на защита на нарушителя. Констатираният порок е достатъчно основание за отмяна на НП на процесуално основание.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.01.2022 г., постановено по НАХД № 9239/2020 г., на Софийския районен съд, НО, 103 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на [фирма] сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.